

ביאורים
נפלאים
כמהות
התקופה
דזמן
הגאולה

אחרית הימים

קטעים קצרים מותוך הספר תורה אור להאדמו"ר הזקן בעל התניא והשו"ע, מובאים באופן השווה לכל נפש, עם הרכבת הביאור ממקורות נוספים בתורת החסידות מותאם לתאריך והזמן. "טעמו וראו כי טוב הוי".

אהבת ד' בלי הגבלות

יבאר דלפעמים גורם הקב"ה ירידה ליהודי בבחינת "שמאל דוחה", אבל כל זה הוא על מנת להביא
לדרגה נעלית ד"תשא את ראש", וכמו כן בעבודת ד' הוא ענין האהבה ד"בכל מאדך".

(תורה אור כי תשא פה, ג)

אהבת ד'

(מבאר ענין אהבת ד' ד"בכל לבבך ובכל נפשך", שאינה כי אם
מהתפשטות אורו יתברך אך לא ממהותו ועצמותו)

ולהבין ענין זה בעבודת ד':

יש להקדים ענין ענין האהבה ד"בכל מאדך",⁵
דידוע דהוא ענין התשובה ו"גדולה תשובה שמקרבת
את הגאולה".⁶

וזהו ענין "מאדך" - לשון רבוי, הרבה יותר מכדי
מדתו. כי אהבת ד' ד"בכל לבבך ובכל נפשך",⁵ היא
אהבה הנמשכת מהתפשטות גילוי אלקותו השוכן
בתחתונים, שאינו מהותו ועצמותו יתברך כי אם זיו
והארה בלבד, ואינו אלא מחשבה אחת בלבד.

ועל דרך משל - כשם שמחשבה אחת אינה
נחשבת לכלום לגבי מהותו ועצמותו של האדם,
שיכול לחשוב מחשבות אין קץ ומספר. כך על אחת
כמה וכמה שאין המחשבה זו נחשבת לכלום נגד
עצמותו יתברך, וכל ימות עולם הזה ועולם הבא וגן
עדן התחתון והעליון וימות המשיח ותחיית המתים

נשיאות ראש

(מבאר דלאחר שהקב"ה מביא על בני"י רעה ח"ו נעשה "נשיאות ראש"
אצלם)

"שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני" (שה"ש ב,
1).

הנה, כן דרך השם לבני ישראל עם קרובו,
כשמתעורר למעלה בחינת "שמאל דוחה" מחמת
מעשה התחתונים, הרי לבני"י "יהי להם למושיע",²
וגורם שאדרבה ע"י זה יהיה להם נשיאות ראש.

וזהו "כי תשא את ראש בני"י לפקודיהם",³ פירוש
"לפקודיהם" - על ידי איזה פקידה שיפקד עליהם
לרעה ח"ו, וכלשון רז"ל⁴ "אין לך כל פקידה שאין
בה מעון העגל". הנה ע"י זה אדרבה "תשא את ראש
בני"י", כי בחינת ה"שמאל דוחה" אינה דחיה לגמרי
ח"ו, אלא "וימין מקרבת".

1. ראה סוטה מז, א.
2. ראה ישעי' סג, ח.
3. פרשתנו ל, יב.
4. סנהדרין קב, א.

ההוד, מצד בחינת משה שבקרבו.

ומצד בחינת משה שבקרבו, הרצון לד' של
יהודי נמצא בתוקף בכל הזמנים, שלכן היה
ויש תמיד לבני"י את הכח לעמוד בגלות - כי
אפילו כשרצונו בעניני קדושה ותורה ומצות
נמצא לפעמים בהעלם - גם אז רצונו האמיתי
הוא לקיים את רצון ד', כפסק דין הרמב"ם
הידוע.²²

וזה נמצא בגלוי יותר ב"מאן מלכי רבנן"²³,
ה"שופטין" וה"יועצין" בכל דור ודור, עד
לדורנו זה, החל מ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא
דורנו, כהכנה ל"אשיבה שופטין כבראשונה
ויועצין כבתחלה"²⁴, ובראשם - מלך המשיח,
"וירם קרן משיחו"²⁵, והוא יחזיר "מלכות
בית דוד ליושנה ולממשלה הראשונה ובונה
המקדש ומקבץ נדחי ישראל, וחוזרין כל
המשפטים בימיו כשהיו מקודם, מקריבין
קרבנות וכו"²⁶.

22. הל' גירושין ספ"ב.

23. ראה גיטין סב, סע"א.

24. ישעי' א, כו. וראה בארוכה סה"ש תנש"א ח"ב ע' 780
ואילך.

25. ש"א ב, י.

26. רמב"ם הל' מלכים רפ"א.

לומר שאצל משה ישנו ענין שהוא "זוטר" (קטנות)?

ויש לומר, שבמשה גופא ישנם כמה וכמה
דרגות: רגלו של משה, גופו של משה, עד
לראשו וכתרו של משה. ובנוגע ליראה,
הקשורה עם דרגת רגלו של משה²⁰, נאמר
הלשון "מילתא זוטר"א". אבל למעלה מזה
ישנם במשה ענינים שהם בדרגת בינוני, עד
בדרגת רבתי, דרגת הראש ולמעלה מזה -
כתר שלמעלה מהראש.

בחינת משה

(מבאר על דרך זה בנוגע לכל אחד מישראל שיש בחינת 'משה'
בקרבו)

ג. ועל פי ביאורו של האדמו"ר הזקן בספר
התניא קדישא, דבכל אחד ואחד מישראל יש
בחינת 'משה' שבקרבו²¹, מובן שכמו כן כל
יהודי כולל בתוכו את כל הדרגות, מ"זוטר"א",
"בינוני", עד "רבתי", עד - גם ענין הכתר(קרני

20. היראה המדוברת כאן היא "יראה תתאה", דהיינו יראה
ברמה הפשוטה ביותר, שעניינה הוא שלא למרוד במלך מלכי
המלכים הקב"ה, ויראה זו שייכת לדרגות הנמוכות במשה רבינו,
אך בדרגות היותר גבוהות יש אצל משה יראה יותר נעלית.
21. המבואר שם,

לע"נ הרה"ח ר' משה נחום בן ר' מרדכי מענדל ע"ה קדנר נלב"ע אחש"פ כ"ב ניסן ה'תשע"א

למשפחה
מעיוותיך

לתגובות והערות:

הודיעו: 770.284.0749

קו שיעורים 'לכשיפגשו': 972799130745

• וזאת למודעי •

לא כל הביאורים הובאו בשלימותם כפי שנאמרו ונדפסו ע"י כ"ק
אדמו"ר שליט"א מלך המשיח. וחלקם עובדו ע"י חברי המערכת - כן
שגם מי שאינו רגיל בסגנון שיחות-הקודש ומאמרי כ"ק אד"ש יוכל
להבין פשוטם של דברים. ייתכן שנפלו אי אילו טעויות בהבנת הדברים,
ושגיאות מי יבין. אשר על כן, מי שיתקשה בהבנת הדברים - מוטב
שייעץ במקורי הדברים כפי שנסמנו בתחילת הביאור, ויונעם לו.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

פְּנִינִים

שמן המשחה

"כי תשא את ראש בני לפקודיהם" (ל, ב). יש לומר בדרך הרמז: "כי תשא את ראש בני" קאי על הזמן דמלך המשיח, שאז הקב"ה ישא את ראש בני, היינו שימשח את מלך המשיח - שהוא הראש דבני - להיות מלך, וכמו שכתוב "מצאתי דוד עבדי בשמן קודשי משחתיו". וזהו מה שמסופר בהמשך הפרשה על ציווי הקב"ה למשה לעשות שמן המשחה.

(שיחת ש"פ תצווה א' ה'תשנ"ב)

צדיק הדור

"מחצית השקל תרומה לד' (ל, ג). כ"ק האדמו"ר הצמח צדק מליובאוויטש אמר לנכדו כ"ק אדמו"ר מוהרש"ב נ"ע: "מחצית" - באמצעה הוא האות צדי"ק, ומרמזו על "צדיק הדור". האותיות הקרובות אל הצדיק הם - "חי", והאותיות הרחוקות מהצדיק הם - "מת". ללמדך שהקרוב אל הצדיק הוא "חי" - יש לו חיות בעבודת ד', והרחוק מן הצדיק - הפכו.

(מפי השמועה)

העברת הטומאה

"ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלוהיך ישראל אשר אעלוך מארץ מצרים". (לב, ד). חז"ל אומרים כי בחטא עץ הדעת ירדה זוהמה לעולם, ובמותן תורה פסקה, ועל ידי חטא העגל חזרה. בגאולה האמתית והשלימה תתבטל הזוהמה לגמרי ותעבור מן העולם, כנאמר בפסוק "ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ", אך הדרך לזכות לכך הוא על ידי תיקון "חטא העגל" - המשכת השכינה בבית המקדש ועל ידה בכל העולם, דכאשר מאיר בכל העולם גילוי אלקות, אין מקום לעניינים שהם היפך הקדושה.

(ע"פ מאמר באתי לגני ה'תשי"א)

לענין החטא ח"ו, וכל הענין בא רק בגלל זה שהקב"ה בחסדו הגדול רצה להביא את בני ישראל לעליה הכי גדולה, ולכן נעשית ירידה לפי שעה ובחיצוניות (רק למראית עינים), בכדי להביא את העליה שלא בערך, ולא רק עליה לרגע קטן, אלא עליה נצחית שאין אחריה הפסק כלל. כפי שיהיה בגאולה האמיתית והשלימה - שבאה ע"י הירידה הגדולה בגלות - גאולה נצחית שאין אחריה גלות¹⁵.

נוסף להכלל שכל ירידה היא צורך עליה, הרי בנוגע לבני ישראל - הירידה עצמה לאמיתתה אין היא ירידה, אלא הדרך לעליה נעלית יותר שלא בערך.

ועל דרך זה בנוגע לחטא העגל - כמפורש בגמרא¹⁶, ש"לא עשו ישראל את העגל אלא ליתן פתחון פה לבעלי תשובה", "לא היו ישראל ראויין לאותו מעשה", אלא "גזירת המלך היתה כו' כדי ליתן פתחון פה לבעלי תשובה"¹⁷.

מלתא זוטרתא

(מבאר כיצד שייך לומר שאצל משה ישנו ענין שהוא "זוטרתא")

ב. ויש להוסיף ולבאר מעלתם של ישראל, שלא שייכים כלל לעניין של חטא ח"ו:

ובהקדים מה שהקשו בגמרא¹⁸ על הפסוק¹⁹ "ועתה ישראל מה ד' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה את ד' אלקיך", "אטו יראה מילתא זוטרתא היא? [=וכי יראה הוא דבר קטן]". ותירצו: "אין, לגבי משה מילתא זוטרתא היא".

ויש לעיין לאידך גיסא: איך מתאים

15. מכילתא בשלח טו, א. תוד"ה ה"ג ונאמר - פסחים קטו, ב. ועוד.
16. ע"ז ד, סע"ב.
17. פרש"י שם.
18. ברכות לג, ב.
19. עקב י, יב.

ב"ארץ ציה ועיף"²⁰, וצעק אל ד' בצר לו. אזי נתגלה בו אהבה רבה ועצומה כזו להיות בכלות נפשו ממש. וזהו מה שכתוב²¹: "ופרעה הקריב", ואמרו רז"ל²²: "הקריב" - שקירב את לבם של ישראל לאביהם שבשמים, והיינו משום שענין התשובה וההתקרבות לד' מגיע דווקא מן ההיפוך.

וזהו ענין "שמאלו תחת לראשי", שע"י בחינת "שמאל דוחה" שהיה בו מתחלה, על כן ירום ראש ומתנשא - שיגיע לבחינת עבודת הראש של הנשמה כנ"ל. ואחר זה הוא בחינת "וימינו תחבקני", שימינו הם תורה ומצות, והם מחבקין את האדם כדרך שמחבק האדם את חברו מאחוריו ואינו מניחו ליפול. כך על דרך משל התורה והמצות, הם יורדים לבחינת אחוריים להתלבש בעניינים גשמיים, להאחו את האדם שלא יפול כשפונה אחר תפלה לעסקיו, ויהיה "סור מרע ועשה טוב"²³.

7. ראה תהילים סג, ב.
8. שמות יד, י.
9. שמות רבה פרשה כא.
10. תהילים לד, טו.

עליה שלאחר הירידה

נתבאר לעיל דענין החטא והירידה היהודי הוא כדי שע"י זה יבוא לעליה באהבת ד' בבחינת "בכל מאדך" - למעלה ממדידה והגבלה לקמן יבאר בנוגע לחטא העגל, ודוגמתו כל חטא שחוטא האדם - אין זה שהאדם שייך לזה ח"ו, אלא הרי זה משום שמלמעלה הסיתו עליו היצר הרע. והתכלית בזה הוא להביאו לעליה, ועד לעליה שלא בערך דהגאולה האמיתית והשלימה

(מישחת ה'דבר מלכות' שבת פרשת כי תשא ה'תשנ"ב)

יהודי לא שייך לחטא

(מבאר דהירידה החטא הוא רק בחיצוניות ולפי שעה, ותכליתו - העליה דהגאולה)

א. ידוע מאמר חז"ל²⁴ על הפסוק²⁵ "נורא עליה

על בני אדם", שחטא עץ הדעת בא על ידי זה ש"עלילה נתלה בו" (באדם הראשון). ומבואר על זה בחסידות²⁶, שזה שלפעמים גובר היצר הרע על האדם ומביאו לידי חטא, הרי זה משום שמלמעלה הסיתו עליו היצר הרע להביאו לחטא זה²⁷.

בני ישראל מצד עצמם אינם שייכים כלל וכלל

11. תנחומא וישב ד: א"ר יהושע בן קרחה אף הנוראות שאתה מביא עלינו - בעלילה את מביא, בא וראה כשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, מיום הראשון ברא מלאך המות. ואדם נברא בשש, ועלילה נתלה בו שהוא הביא את המיתה לעולם, שנאמר: "כי ביום אכלך ממנו מות תמות".
12. תהילים סו, ה.
13. תו"ח תולדות ד"ה ויתן לך פ"י ואילך (יג, א ואילך). ובכ"מ (נסמן בלקו"ש ח"ח ע' 395 הערה 45).
14. ל' התו"ח שם.